

[Bendix.]

Ministeren har også beskæftiget sig med dette på baggrund af de forskellige dokumenter, der foreligger, og ministeren og helhedsplanen opererer i forbindelse med bedømmelsen af behovet med en mulighed for, at 30 pct. af en ungdomsårgang, 40 pct. og 45 pct. af en årgang kan føres igennem den længerevarende uddannelse. Vælges 30 pct. af en årgang, vil det sige, at man fastfryser den relative situation, vi har nu, og jeg tror, det er det, vi skal indstille os på at gøre.

Men jeg vil straks føje til, at mulighederne for at korrigere en sådan behovsbedømmelse må være til stede, og der må være mulighed for at korrigere den relativt hurtigt, også på en sådan måde, at den efterslæbseffekt, der bliver i forbindelse med korrektionen, er så lille eller så kort som muligt. Det kan jo ikke hjælpe noget, at det, hvis man skønner, man har bedømt behovet forkert og ønsker at ændre sin behovsbedømmelse og træffer politiske foranstaltninger i forbindelse med dette skøn, først får virkninger 5-6 år ud i fremtiden. Det bliver en opgave at få diskuteret os frem til, hvordan strukturen skal være, for at vi kan foretage korrektioner, som relativt hurtigt har virkning også på den mængde, der kommer ud af uddannelsessystemet af højt uddannede eller folk under længere uddannelse.

I forbindelse med strukturen i uddannelsen vil jeg gerne sige, at for det konservative folkeparti har det været et ønske igennem en række år, at vi når frem til en inddeling inden for de længerevarende uddannelser af afgangsniveauerne. Den er ikke gennemført andet end hist og her, det er relativt tilfældigt, og man må sige, at det vel er rigtigt, som hr. K. Helveg Petersen strejfede i sit indlæg, at vi har et vældigt behov for, at vi ligesom får stillet en trappe-model op for afgangsen i forbindelse med uddannelsen på de højere og videregående uddannelsesinstitutioner. Der skal være mulighed for i forskellige trin at komme ud af systemet; det er en forudsætning for den

smidighed, som er ønsket tilsyneladende fra alle sider, og vi bliver nødt til systematisk at beskæftige os med dette.

Under strukturen hører naturligvis også diskussionen af basisuddannelserne. Der er det mit partis ønske, at vi skal arbejde med alternative modeller for basisuddannelserne. Vi får lejlighed til at vende tilbage til dette i morgen, men jeg vil gerne sige allerede på nuværende tidspunkt, at det er min bedømmelse, at afstanden mellem de basisuddannelser, som praktiseres i Roskilde, og de basisuddannelser, som man ønsker at praktisere på Ålborguniversitetscenteret, efter min opfattelse og efter vores opfattelse ikke er lang nok til, at vi kan sige, at der er tale om alternative basisuddannelser, som vi ønsker at benytte os af i en forsøgsperiode, og der er ikke megen mening i at tale om et forsøg, hvis der ikke er en væsentlig forskel på de to typer af basisuddannelser. Er det ikke et sådant forsøg med to væsensforskellige typer, ja, så får vi ikke noget forsøgsresultat ud af det, som kan give anledning til de efterfølgende beslutninger om, hvilken type basisuddannelse det egentlig er, vi ønsker at engagere os i på længere sigt.

Må jeg ganske kort i denne forbindelse sige, at basisuddannelserne kan være såvel projektorienteret, som de først og fremmest er i Roskilde, som på den anden side fagorienteret, hvad der ikke er lagt op til at de skal være ved Ålborg universitetscenter. Det er ikke, fordi jeg dermed vil indskrænke mulighederne til disse to, der er en række andre mulige modeller for basisuddannelser, og det er i hvert fald givet, at vi skal operere med mindst to forskellige modeller.

Om styringsproblemerne i al almindelighed vil jeg sige, at det er givet, at udviklingen inden for de 16-19-åriges uddannelser er et ganske afgørende led i styringsmulighederne. De erhvervsfaglige forsøgsuddannelser er det meget vigtigt at vi får udviklet hurtigt, sådan at de kan klare et konkurrerende tilbud i forhold til gymnasiet og HF, og de skal være under udvikling, tror jeg, væsentlig hurtigere, end vi forestillede os,